

Arzalluz veu "massa arriscat" un govern de Mayor "pendent" de HB

EH proposa a les altres forces nacionalistes un "acord nacional per la sobirania" abans de les eleccions del maig

Redacció

BILBAO / SANT SEBASTIÀ

El president del PNB, Xabier Arzalluz, no veu cap possibilitat que el candidat del PP, Jaime Mayor Oreja, sigui el pròxim lehendakari. En primer lloc, perquè "no li surten els comptes", i a més a més perquè, encara que aconseguís la majoria relativa juntament amb els socialistes, "hauria d'estar pendent del que fes HB" en cada moment, i un govern pendent del que vulgui HB és "massa arriscat per a un Mayor Oreja que es juga la carrera política aquí".

En una entrevista a ETB, Arzalluz va donar com a segur que les eleccions basques del

13 de maig les guanyarà de nou el PNB, perquè és "impossible que el PP pugui dels 16 [escons] actuals a 22, per exemple, fins i tot amb els dos que agafi d'Unitat Alabesa, que potser se'n van al PSOE, i comptant-ne un més a cada territori, que no el trauran".

Moció de censura

Segons el càlcul del líder penebista, el PP i el PSE-EE haurien de sumar la majoria absoluta, 38 escons, per formar govern, o almenys, en cas que HB continuï sense anar a la cambra, treure'n més que els nacionalistes, "que és el que està en disputa en realitat". Però en aquest cas "a fora hi ha HB, que potser ve en

qualsevol moment, o ve a la investidura, o canvien les circumstàncies i volen una treva definitiva, i una altra vegada entren a la política, i llavors, moció de censura i al carrer".

En el mateix marc preelectoral s'ha de situar la proposta d'EH, la marca electoral de HB, d'un "acord nacional per la sobirania", que pensen traslladar al PNB, EA i el partit bascofrancès Abertzaleen Batasuna. La pretensió, segons va anunciar el portaveu d'EH Joseba Permach, és empènyer el PNB i EA perquè "siguin capços, definitivament, de trencar amb l'autonomisme" i d'entrar en una etapa en què "les institucions de Vitòria es posin al servei d'un procés nacional",

amb un paper destacat de la Udalbiltza. EH traslladarà la seva proposta igualment als agents socials i culturals.

Mentrestant, al Parlament, el lehendakari Juan José Ibarretxe i el portaveu del PSE-EE, Rodolfo Ares, van mantenir una picabaralla verbal al voltant de la idea del diàleg. Ares havia demanat explicacions

Ibarretxe ofereix al PSE-EE engegar avui mateix una taula dels partits que rebutgin la violència

sobre l'abast de les propostes del lehendakari, a qui va preguntar si estaria disposat a desenvolupar "un diàleg entre partits democràtics per acabar amb ETA en el pla policial, polític i cultural". Ibarretxe va replicar acusant el PSE-EE de no voler dialogar ni tan sols amb els partits que rebutgen la violència.

El lehendakari va proclamar que sense diàleg no hi ha solució al problema de la violència i va insistir en la seva proposta de partits "oberta, sense exclusions polítiques", en què l'únic requisit fos el compromís dels participants a defensar les idees per vies exclusivament pacífiques i democràtiques. En aquest sentit, es va comprometre a convocar avui mateix a les vuit del matí una reunió dels partits bascos si el PSE acceptava formar part d'aquesta taula.

La resposta dels socialistes no va ser gens conciliadora. Ares va recriminar a Ibarretxe que volgués "confondre la societat", quan el diàleg que segons ell ha propiciat en els últims tres anys "ha estat amb ETA perquè EH recolzés la seva investidura".

ENTREVISTA

Mikel Unzueta

Exsenador del PNB

Pere Martí
BARCELONA

Mikel Unzueta (Bilbao, 1932) és una de les veus crítiques al si del PNB. En aquesta entrevista denuncia l'ofensiva del PP i el PSOE contra el nacionalisme basc i afirma que la treva d'ETA no va ser una trampa.

P.M. Què es decideix a Euskadi el 13-M?

M.U. Es decideix més del que alguns es pensen i menys del que altres volen. No sé quins seran els resultats però la pressió electoral del PP i el PSOE és de tal naturalesa que recorda aquella dreta autoritària que va existir abans de 1936. L'ofensiva actual fa pudor de 18 de juliol. És insòlit. Al final el que passarà és que el 13-M no resoldrà gaires incògnites.

P.M. És a dir que després de tant soroll, tot quedarà igual?

M.U. Pot arribar a passar que els anomenats constitucionalistes o nacionalistes espanyols -que és el nom correcte- no tinguin possibilitat de nomenar lehendakari i tampoc la tingui el PNB. Espero que al final hi hagi sensatesa,

"L'ofensiva del PP i el PSOE fa pudor de 18 de juliol"

que se superi l'actual moment d'insensatesa i immaduresa política.

P.M. ¿La candidatura de Jaime Mayor Oreja introdueix sensatesa a la política basca?

M.U. Si canviés el comportament actual encara, però si continua la trajectòria que ha mantingut fins ara, no.

P.M. Quina seria la solució?

M.U. Personalment crec que el país hauria de passar per un període de govern de concentració que integrés tots els partits. S'han d'acabar les desqualificacions entre bàndols.

P.M. ¿Però vostè considera realista proposar que PNB i PP coincideixin en un mateix govern?

M.U. El país el que necessita és una cosa diferent de la que tenim actualment damunt la taula. Cal alguna cura. Si l'Esperit Sant opera i produeix un miracle, ja estaria solucionat. Però jo no crec en els miracles.

P.M. ¿El PNB ho té difícil en aquestes eleccions?

M.U. Sí, perquè el tema de Lizarraga l'ha desgastat molt, més del que calia. El document de Lizarraga és irreprotxable des del punt de vista dels continguts, és perfectament democràtic. El proble-

CRISTINA CALDERER

ma és que es va gestar massa ràpidament, sense tenir els ancoratges necessaris. I no ha tingut una bona gestió. El PNB i HB van entrar de seguida en divergències interpretatives de l'acord i va acabar quan ETA va posar fi a la treva. Això ha tingut un

cost per al PNB.

P.M. Però malgrat la factura de què vostè parla, totes les enquestes auguren que el PNB augmentarà el seu suport electoral.

M.U. Fins abans de Nadal, una part del nostre electorat ens volia passar factura. Però en aquests moments, la pressió

dels anomenats constitucionalistes es tan forta que la gent s'oblidarà de Lizarraga i al final ens votaran.

P.M. Des del seu punt de vista, la direcció del PNB hauria d'assumir responsabilitats per Lizarraga?

M.U. Hauria estat l'ideal. Haurien d'haver reconegut que malgrat ser un acte de bona voluntat, ens va sortir malament. El PNB té el mèrit de ser l'únic partit que més enllà de tots, ha fet alguna cosa per la pau, però també s'hauria d'haver rectificat. No rectificar els principis, sinó les formes.

P.M. Si Lizarraga va ser un error, quina és l'estratègia que s'ha de seguir per acabar amb ETA?

M.U. Jo no tinc la fórmula màgica. Si la tingués, seria milionari. Només sé que els qui tenen a les seves mans els instruments per resoldre aquest problema, han de dialogar.

P.M. ¿El govern d'Aznar ha actuat correctament per contribuir a acabar amb ETA?

M.U. Tinc els meus dubtes. Sobre l'actuació policial no tinc res a dir, però en el terreny polític sí. Per exemple, durant la treva, jo no hauria dit tan ràpidament que era una treva trampa. Jo m'hauria mogut més, incloent els camins subterranis, per veure què és el que realment estava passant a ETA. Perquè hi havia gent seriosa de la direcció d'ETA que sí que volia la treva, que no plantejaven una treva trampa.